

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **S-Group Oil s.r.o. (dříve RockOil, společnost s ručením omezeným)**, se sídlem Plzeň, Jižní Předměstí, Plovární 478/1, IČ: 25669079, zast. JUDr. Stanislavem Lžičarem, daňovým poradcem se sídlem Praha 5, Holečkova 31, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 2.4.2010, zn.: 2963-4/10-170100-21

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Celní ředitelství Praha (dále jen „žalovaný“) zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu Praha D5 ze dne 31.12.2009, zn.: 15248-3/2009-177600-024. Tímto rozhodnutím byla žalobci za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy ve stanové lhůtě uložené rozhodnutím ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024 vydaným Celním úřadem Praha D5 uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč.

V podané žalobě žalobce předně namítal, že žalovaný posoudil věc po právní stránce nesprávně. Uvedl, že pokuta ve výši 10.000,- Kč byla udělena ve smyslu ust. § 37 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „daňový řád“). Důvodem udělení pokuty je správním orgánem I. stupně tvrzené porušení povinností při odstranění vady podání daňového přiznání ke spotřební dani za zdaňovací období září 2009. Dne 27.10.2009 přijal správní orgán I. stupně podání žalobce, které nebylo řádně podepsáno. K odstranění této vady vydal správní orgán I. stupně výzvu, ve smyslu které žalobce vadu neodstranil. Z tohoto

důvodu posuzoval správní orgán I. stupně podání ze dne 27.10.2009 tak, jako by nikdy nebylo podáno. Následně na základě výzvy správního orgánu I. stupně ze dne 30.12.2009 žalobce podal dne 4.1.2010 opakovaně stejné podání za zdaňovací období září 2009. Z důvodu opožděného podání daňového přiznání ke spotřební dani za zdaňovací období září 2009 správní orgán I. stupně použil postup ve smyslu ust. § 68 daňového řádu a zvýšil daň za dané období o částku 8.183,- Kč, když v této věci vydal rozhodnutí ze dne 8.4.2010, č.j.: 8380/2010-177600-024. Žalobce namítal porušení ust. § 37 odst. 4 daňového řádu, podle kterého se pokuta podle ust. § 37 daňového řádu neuloží, lze-li použít sankci podle § 68 nebo lze-li použít pokutu tuto sankci nahrazující. Tvrdil, že postup správního orgánu I. stupně prokázal takovou možnost bez dalšího. Pokud tak žalovaný napadeným rozhodnutím věc posoudil tak, že podané odvolání zamítl, posoudil věc po právní stránce nesprávně.

Dále namítal, že výzva správního orgánu I. stupně ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024, kterou byl žalobce vyzván k odstranění vady podání daňového přiznání ke spotřební dani ze dne 27.10.2009, nebyla doručena ve smyslu zákona. Dle žalobce správní orgán I. stupně neprokázal doručení vlastní písemnosti ve smyslu povinnosti dle ust. § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu. Uvedl, že v tomto případě nese důkazní povinnost správní orgán I. stupně. Pokud správní orgán I. stupně prokazuje doručení své písemnosti s odkazem na doručenkou - dodejku písemnosti ze dne 23.11.2009, tak tuto dodejku podepsala osoba třetí, bez oprávnění přijímat písemnosti jak zástupce, tak i právnické osoby 3 LSA, a.s. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdil, že se jedná o podpis zástupce v plné moci, resp. že se jedná o doručení na zástupcem určenou korespondenční adresu. Takové tvrzení není podloženo žádným důkazem, a to přesto, že důkazní povinnost svědčí výhradně správnímu orgánu I. stupně. Dle žalobce tak žalovaný neunesl své důkazní břemeno stran prokázání doručení vlastní písemnosti. Výzva správního orgánu I. stupně ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024 tak nebyla doručena zástupci v plné moci. Při doručení na korespondenční adresu 3 LSA, a.s. se podmínky doručení řídí ust. § 17 odst. 9 daňového řádu. Dle žalobce není nikde ve spisu prokázáno, kdo vlastně dotčenou písemnost přijal. Podpis na doručence je třetí osoby, bez oprávnění této osoby jménem právnické osoby jednat, stejně tak se nejedná o osobu oprávněnou přijímat písemnosti ve smyslu věty první § 19 odst. 9 daňového řádu.

Rovněž namítal neplatnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 32 odst. 7 daňového řádu při absenci náležitosti dle ust. § 32 odst. 2 písm. g) daňového řádu. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci cestou „datové schránky“ ve smyslu zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Rozhodnutí doručené žalobci do „datové schránky“ je neplatná ve smyslu ust. § 32 odst. 7 daňového řádu při absenci náležitosti dle ust. § 32 odst. 2 písm. g) daňového řádu, rozhodnutí neobsahuje ani razítko, ani vlastnoruční podpis, když tyto zákonem předpokládané náležitosti nejsou ani nahrazeny zaručeným elektronickým podpisem pracovníka a jeho kvalifikovaným certifikátem. Správcem daně byla do „datové schránky“ žalobce doručena písemnost bez zákonných náležitostí, v podobě, jak bylo přílohou podané žaloby, kdy žalobce doručitou písemnost vytiskl z elektronické podoby tak, jak mu byla doručena.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Z napadeného rozhodnutí vyplynuly tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti: Dne 27.10.2009 přijal správní orgán I. stupně daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období měsíc září roku 2009, které bylo zaevidováno pod č.j.: 15248/2009-177600-024. Na podaném daňovém přiznání nebyl vyplněn údaj v kolonce otisk razítka (pokud daňový subjekt nebo osoba oprávněná k podpisu za daňový subjekt toto razítko používá), podpis daňového subjektu nebo osoby oprávněné k podpisu za daňový

subjekt, podpis osoby, jež daňové přiznání sestavila. Poznamenal, že cílem daňového řízení je stanovení a vybrání daně tak, aby nebyly zkráceny daňové příjmy.

Dne 20.11.2009 vyzval správní orgán I. stupně pod č.j.: 15248-2/2009-177600-024 žalobce k doplnění podání ve věci podaného daňového přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období měsíc září roku 2009, a to požadavkem na doplnění daňového přiznání, konkrétně doplněním výše uvedených chybějících údajů. Současně správní orgán I. stupně určil lhůtu 15 dnů ode dne převzetí výzvy, ve které může žalobce své podání doplnit. Doplnil, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 21 daňového řádu. Konstatoval, že výzva pod č.j.: 15248-2/2009-177600-024 byla odeslána poštou na adresu žalobce - zástupce žalobce „3 LSA, a.s., pro JUDr. St. Lžičáře, daňového poradce, Holečkova 31, 150 00 Praha 5“, zásilka byla doručena „dodejkou“ dne 23.11.2009. Dále elektronicky do datové schránky žalobce. Zásilka byla doručena elektronickou doručenkou dne 23.11.2009 v 11.10 hod. přihlášením oprávněné osoby.

Vzhledem k tomu, že na výzvu nikdo nereagoval a stanovená lhůta mamě uplynula, správní orgán I. stupně v souladu s § 21 odst. 9 daňového řádu vydal dne 30.12.2009 výzvu č.j.: 19859/2009, ve které vyzval žalobce k podání daňového přiznání ke spotřební dani v souladu s § 40 daňového řádu a § 18 zákona o spotřební dani za zdaňovací období měsíc září roku 2009, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Poznamenal, že výzva pod č.j.: 19859/2009-177600-024 byla odeslána poštou na adresu zástupce žalobce „3 LSA, a.s., pro JUDr. St. Lžičáře, daňového poradce, Holečkova 31, 150 00 Praha 5“ a zásilka byla doručena „dodejkou“ dne 7.1.2010, a dále elektronicky do datové schránky žalobce. Zásilka byla doručena „elektronickou doručenkou“ dne 31.12.2009.

Dne 31.12.2009 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo odesláno poštou na adresu zástupce daňového subjektu a elektronicky do datové schránky žalobce. Doplnil, že uložení pokuty neznamená zánik uložené povinnosti, správní orgán I. stupně pouze vynucuje na žalobci v postavení povinného splnění uložené povinnosti. Tento názor žalovaný založil na ust. § 37 odst. 1 daňového řádu.

Dne 4.1.2010 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání.

Dne 5.1.2010 bylo přijato od žalobce daňové přiznání ke spotřební dani za měsíc září roku 2009 s požadovanými údaji.

K námitce žalobce, podle které správní orgán I. stupně měl předmětnou výzvu doručit do datové schránky společnosti 3 LSA, a.s., žalovaný uvedl, že po 1.11.2009 byly datové schránky právnických osob aktivovány automaticky ze zákona, a tedy písemnosti od orgánů veřejné moci, byly doručovány do datových schránek, kdy tento způsob je ze strany orgánů veřejné moci upřednostňován. Neznamená to však, že doručování do datové schránky daňového subjektu je jedinou alternativou doručení písemnosti. Poukázal na ust. § 6 odst. 11 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, podle kterého sídlem daňového poradce je místo, v němž má daňový poradce kancelář. Konstatoval, že předmětná výzva byla zaslána písemně na adresu kanceláře daňového poradce - „3 LSA, a.s., pro JUDr. St. Lžičáře, daňového poradce, Holečkova 31, 150 00 Praha 5“ (tedy na korespondenční adresu zástupce daňového subjektu) a zásilka byla doručena „dodejkou“ dne 23.11.2009. Dále byla předmětná výzva zaslána rovněž elektronicky do datové schránky žalobce. Zásilka byla doručena „elektronickou doručenkou“ dne 23.11.2009 přihlášením oprávněné osoby.

K tvrzení žalobce, že z důvodu nedoručení písemností způsobem, který zákon zná a předpokládá, nemohla uplynout lhůta k odstranění vady původního podání, tedy ani na něj nelze hledět jako by nikdy nebylo podáno, uvedl, že na základě shora uvedeného má za prokázané, že předmětná výzva byla prokazatelně doručena daňovému subjektu a zástupci daňového subjektu. Následně pak lhůta určená správním orgánem I. stupně marně uplynula, bez toho, že by na straně žalobce byl učiněn jakýkoliv úkon. Dále poznamenal, že na

rozhodnutích odeslaných správním orgánem I. stupně je sice uváděna adresa bydliště daňového poradce „JUDr. Lžičar Stanislav, daňový poradce, Pavelkova 3392/11, 140 00 Praha 4 - Modřany“, avšak vlastní rozhodnutí byla zasílána na určenou korespondenční adresu sídla (kanceláře) zástupce daňového subjektu. Dle žalovaného je rovněž prokazatelné, že správní orgán I. stupně doručoval písemnosti na korespondenční adresu dle plné moci, jelikož fyzická osoba je uvedena v plné moci jako zástupce daňového subjektu, nikoliv právnická osoba, společnost 3 LSA, a.s. Doplnil, že této skutečnosti odpovídá i vyplněné daňové přiznání, kdy v kolonce „osoba oprávněná k podání za daňový subjekt“ je uvedena fyzická osoba a ne právnická osoba.

K námitce žalobce, že pokuta byla stanovena v nepřiměřené výši, bez zohlednění stavu, který jednak souvisí s porušením zákona na straně správní orgán I. stupně, jednak je v rozporu s faktem včasného a úplného zaplacení dotčené daně, žalovaný poukázal na ust. § 37 odst. 1 daňového řádu, podle kterého lze uložit pokutu až do celkové výše 2.000.000,- Kč. V projednávaném případě správní orgán I. stupně uložil pokutu ve výši na spodní hranici sazby, která by měla splnit svůj účel sledovaný zákonem, tj. měla by zajistit, aby odpovědná osoba resp. její pracovníci přistupovala k povinnostem vyplývajícím z právních předpisů vždy zodpovědně a do budoucna právní předpisy dodržovala. Dle žalovaného právě vzájemná součinnost mezi správci daní na jedné straně a daňovými poradci zastupujícími daňové subjekty je základním kamenem efektivního vybrání daně tak, aby v souladu s § 2 odst. 2 daňového řádu nebyly zkráceny daňové příjmy. Vzájemné úkony by měly být zcela standardní a plně transparentní, s vyvarováním se jakýchkoliv neprofesionalit. Z tohoto pohledu měl žalovaný stanovenou výši pokuty za přiměřenou.

Dále žalovaný považoval za nutné vypořádat se s námitkami vznesenými do Protokolu o ústním jednání o nahlížení do spisu. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením, že výzva byla doručena minimálně sporně, pokud byla doručena jak žalobci, tak i jeho zástupci při respektování § 17 odst. 2 daňového řádu, že písemnosti určené daňovému poradci se doručují v jeho kanceláři, tedy v projednávaném případě na korespondenční adresu zástupce - „3 LSA, a.s., pro JUDr. St. Lžičáře, daňového poradce, Holečkova 31, 150 00 Praha 5“. Uvedl, že právnická osoba - společnost 3 LSA, a.s., je právnická osoba, která pomocí JUDr. Lžičáře, jež je daňovým poradcem, vykonává daňové poradenství. Fyzická osoba - JUDr. Stanislav Lžičar, daňový poradce, je uveden v plné moci jako zástupce daňového subjektu, nikoliv právnická osoba, společnost 3 LSA, a.s. Této skutečnosti odpovídá i vyplněné daňové přiznání, kdy v kolonce „osoba oprávněná k podání za daňový subjekt“ je uvedena fyzická osoba a ne právnická osoba. Dle § 17a daňového řádu platí, že adresátovi, který má zpřístupněnu datovou schránku, se doručuje přednostně podle zvláštního zákona. Zvláštním zákonem je zákon o elektronických úkonech, kde se v § 17 odst. 1 uvádí, že pokud to umožňuje povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky. Doplnil, že správní orgán I. stupně z důvodu opatrnosti doručil na adresu kanceláře daňového poradce - JUDr. Lžičáře, uvedenou v plné moci jako korespondenční adresa zástupce - „3 LSA, a.s., pro JUDr. St. Lžičáře, daňového poradce, Holečkova 31, jelikož datová schránky na JUDr. Stanislava Lžičáře, daňového poradce, nebyla evidována v informačním systému datových schránek.

Na základě shora uvedeného rozhodl žalovaný tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný zopakoval svá tvrzení z žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Nad rámec napadeného rozhodnutí doplnil, že použití sankce dle § 68 daňového řádu je fakultativní možností, ke které správní

orgán I. stupně může, ale nemusí přistoupit v případě, kdy daňový subjekt nepodá daňové přiznání v zákonné lhůtě, ale podá je opožděně, anebo je nepodá vůbec.

K neplatnosti žalobou dotčeného rozhodnutí, neboť správním orgánem I. stupně byla do datové schránky doručena písemnost bez zákonných náležitostí upozornil na to, že pro převod do listinné podoby dokumentu obsaženém v datové zprávě je nutné v souladu se zákonem o elektronických úkonech realizovat tzv. autorizovanou konverzi dle § 22 odst. 1 písm. b).

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 21 odst. 9 daňového řádu Bude-li podání opraveno ve stanovené lhůtě, hledí se na ně tak, jako by bylo předloženo bez vady v den původního podání. Bude-li opravené podání předloženo až po uplynutí lhůty, považuje se za podané dnem, kdy bylo podáno po opravě. Nebude-li vyhověno výzvě správce daně, hledí se na toto podání, jako by vůbec nebylo podáno.

Podle ust. § 37 odst. 1 daňového řádu tomu, kdo nesplní ve stanovené lhůtě povinnost nepeněžitě povahy vyplývající z tohoto nebo zvláštního daňového zákona nebo uloženou rozhodnutím podle tohoto zákona, může správce daně opakovaně uložit pokutu až do celkové výše 2.000.000,- Kč. Opakovaně lze pokutu uložit, nevedlo-li dosavadní uložení pokuty k nápravě a protiprávní stav trvá.

Podle ust. § 37 odst. 4 daňového řádu pokuta podle tohoto ustanovení se neuloží, lze-li použít sankci podle § 68 nebo lze-li použít pokutu tuto sankci nahrazující.

Podle ust. § 68 daňového řádu nebylo-li daňové přiznání nebo hlášení, nebo dodatečné daňové přiznání nebo hlášení o dani podáno včas, může správce daně zvýšit příslušnou vyměřenou daň až o 10 %, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 17 odst. 1 daňového řádu správce daně doručuje úřední písemnosti zpravidla poštou. Tyto písemnosti může však doručit i svými pracovníky.

Podle odst. 2 doručuje se v bytě, provozovně, obchodní místnosti, kanceláři a nebo pracovním místě, kde se osoba, jíž má být doručeno (dále jen "příjemce"), zdržuje. Písemnosti určené daňovému poradci se doručují v jeho kanceláři. Doručení mimo tyto místnosti je platné, nebylo-li přijetí odepřeno.

Podle odst. 12 dokladem o doručení písemnosti příjemci je řádně vyplněná doručenka. Jsou-li o doručení pochybnosti a nebo není-li doručenka, lze doručení prokázat jiným vhodným způsobem.

Podle ust. § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu správce daně prokazuje doručení vlastních písemností daňovému subjektu.

Podle ust. § 22 zákona o elektronických úkonech konverzí se rozumí

- a) úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru (dále jen „dokument obsažený v datové zprávě“), ověření shody obsahu těchto dokumentů a připojení ověřovací doložky, nebo
- b) úplné převedení dokumentu obsaženého v datové zprávě do dokumentu v listinné podobě a ověření shody obsahu těchto dokumentů a připojení ověřovací doložky.

Soud posoudil námitky žalobce takto:

Námitku, podle které žalovaný posoudil věc po právní stránce nesprávně, neboť porušil ust. § 37 odst. 4 daňového řádu, neshledal soud oprávněnou. K uvedené námitce soud poukazuje na skutečnost, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně, kterým byla žalobci podle ust. § 37 odst. 1 daňového řádu uložena pokuta, bylo vydáno dne **31.12.2009**. Důvodem vydání prvostupňového rozhodnutí byla skutečnost, že žalobce nesplnil povinnost nepeněžitě povahy, uložené mu výzvou ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024. Konkrétně žalobce na daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 podané dne 27.10.2009 přes výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024 nedoplnil podpis žalobce nebo osoby oprávněné k podpisu za žalobce, popřípadě nedoplnil otisk razítka této osoby. V důsledku tohoto postupu žalobce tak bylo na daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 podané žalobcem dne 27.10.2009 nahlíženo ve smyslu ust. § 21 odst. 9 daňového řádu tak, jako by nebylo učiněno. Tedy žalobce ke dni 27.10.2009 nepodal daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009. Daňové přiznání k dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 žalobce podal dne **5.1.2010**. K tomuto dni žalobce předložil daňové přiznání k dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009, a to aniž by bylo stiženo vadou. Dne **2.4.2010** bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Platební výměr na spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 č. 8380/2010-177600-024 správní orgán I. stupně vydal dne **8.4.2010**. Dle uvedeného platebního výměru byla daň z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 navýšena podle ust. 68 daňového řádu za pozdní podání o 3 %. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutím o uložení pokuty podle ust. § 37 odst. 1 daňového řádu byl žalobce postihnut za nesplnění povinnosti odstranit vady daňového přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 podané dne 27.10.2009, nikoliv tedy za to, že by podal toto přiznání po lhůtě. Sankcí za pozdní podání daňového přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období září 2009 byl žalobce stižen až platebním výměrem ze dne 8.4.2010. Tedy rozhodnutím o uložení pokuty a platebním výměrem byl žalobce sankcionován za 2 odlišná chování. Především však správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o uložení pokuty podle ust. § 37 odst. 1 daňového řádu v době, kdy marně uplynula lhůta k odstranění vad daňového přiznání, a žalobce nepodal daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za září 2009. V době, kdy správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o uložení pokuty, nebylo najisto postaveno, zda žalobce splní svojí povinnost podat daňové přiznání ke spotřební dani z minerálních olejů za září 2009 a zda tedy bude možno využít sankci uvedenou v ust. § 68 daňového řádu, respektive zda této sankce bude správním orgánem I. stupně využito. Jestliže však v době vydání prvostupňového rozhodnutí nebylo najisto postaveno, zda žalobce splní zákonnou povinnost podat daňové přiznání, a zda bude využito možnosti navýšení daně za pozdní podání daňového přiznání, nelze se dovolávat postupu podle ust. § 68 daňového řádu. Postupu podle tohoto ustanovení lze využít výhradně v době, kdy je možno daňovému subjektu zvýšit vyměřenou daň, tj. po podání daňového přiznání. S ohledem na výše uvedené neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Nedůvodná je námitka, podle které žalobci nebyla řádně doručena výzva správního orgánu I. stupně k odstranění vad podání daňového přiznání ze dne 20.11.2009, č.j.: 15248-2/2009-177600-024, neboť dodejku podepsala třetí osoba bez oprávnění přijímat písemnosti. K výše uvedené námitce soud předně poukazuje na skutečnost, že žalobce v průběhu správního řízení námitku, podle které dodejku (doručenku) podepsala třetí osoba bez oprávnění přijímat písemnosti nevznsl. Žalobce pouze tvrdil, že mu měla být předmětná výzva doručena do datové schránky společnosti 3 LSA, a.s. Výše uvedená námitka se tak poprvé objevila až v podané žalobě. Pro posouzení této námitky považuje soud za rozhodné zjištění, že zástupcem žalobce byl JUDr. Stanislav Lžičar, daňový poradce, nikoliv společnost 3 LSA, a.s., prostřednictvím které JUDr. Stanislav Lžičar vykonává rovněž daňové poradenství. Tato skutečnost vyplývá z daňového přiznání ke spotřební dani za září 2009, jež bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 27.10.2009. V tomto daňovém přiznání je jako osoba oprávněná k podání za daňový subjekt uveden JUDr. Stanislav Lžičar. Dále je tato skutečnost patrná z předložené plné moci, kterou žalobce zmocnil k zastupování JUDr. Stanislava Lžičara, daňového poradce. Z předložené plné moci zároveň vyplývá, že daňový poradce si zvolil adresu, na kterou mu mají být doručovány zásilky, konkrétně 3 LSA, a.s., pro JUDr. Stanislava Lžičara, Holečkova 31, 150 00 Praha 5, což je zároveň adresa sídla společnosti 3 LSA, a.s. Za této situace správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 17 odst. 1, 2 daňového řádu, jestliže předmětnou výzvu doručoval na korespondenční adresu určenou zástupcem žalobce. Správní orgán I. stupně nebyl povinen doručovat daňovému poradci do datové schránky společnosti 3 LSA, a.s. Tato společnost nebyla dle daňového přiznání doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 27.10.2009 zástupcem žalobce.

Ve smyslu ust. § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu nese důkazní břemeno k prokázání doručení písemností do vlastních rukou primárně správce daně. Podle ust. § 17 odst. 12 daňového řádu správce daně prokazuje toto doručení především řádně vyplněnou doručenkou. Z druhé věty ust. § 17 odst. 12 daňového řádu vyplývá, že doručenka je dostačujícím dokladem o doručení tehdy, nejsou-li o doručení pochybnosti. Vystaly-li důvodné pochybnosti o tom, zda příslušná písemnost byla doručena, prokazuje správce daně doručení jiným vhodným způsobem. Důkazní břemeno ohledně prokázání důvodných pochybností však leží na subjektu, který hodlá doručení písemnosti zpochybnit. Takový subjekt musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předmětná zásilka doručena nebyla (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2009, č.j.: 8 Afs 47/2009 – 53). V projednávaném případě je obsahem správního spisu doručenka, vztahující se k předmětné výzvě, která je opatřena razítkem společnosti 3 LSA, a.s. a dále podpisem osoby, k němuž je připojeno razítko podatelna – oprávněná osoba. Obdobným způsobem byly daňovému poradci doručeny i další zásilky (např. výzva ze dne 30.12.2009, zn.: 19859/2009-177600-024). Dle názoru soudu uvedenou doručenkou správní orgán I. stupně prokázal doručení předmětné výzvy žalobci. Správní orgán I. stupně tak dostal důkaznímu břemenu podle ust. § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu ve spojení s ust. § 17 odst. 12 tohoto zákona. Bylo tak následně na žalobci, aby předložil taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení předmětné výzvy zpochybnit. Žalobce v podané žalobě sice uvedl, že podpis na doručence je třetí osoby bez oprávnění této osoby jednat jménem právnické osoby a daňového poradce. Toto své tvrzení však nikterak nedoložil. Za uvedené situace dle názoru soudu nelze mít za to, že by žalobce unesl důkazní břemeno ohledně prokázání pochybností, týkající se doručení předmětné výzvy. Je jen obtížně představitelné, že na adrese sídla společnosti 3 LSA, a.s. se pohybuje osoba, která disponuje razítkem této společnosti, přijímá zásilky určené pro tuto společnost, respektive doručované na adresu této společnosti, a opatřuje je svým podpisem a razítkem podatelna – oprávněná osoba, a to aniž by byla k tomu oprávněna. S ohledem na skutečnost, že žalobce vznsl námitku, podle které doručenku

k předmětné výzvě podepsala třetí osoba bez oprávnění přijímat písemnosti, až v podané žalobě, a dále protože žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně prokázání pochybností o doručení předmětné výzvy, dospěl soud k závěru, že výzva k odstranění vad daňového přiznání byla žalobci náležitým způsobem doručena. Soud tak námitku žalobce neshledal důvodnou.

Rovněž neoprávněnou soud shledal námitku žalobce, podle které bylo napadené rozhodnutí do datové schránky žalobce doručeno bez zákonných náležitostí. Toto tvrzení žalobce dokládal napadeným rozhodnutím, jenž vytiskl z elektronické podoby tak, jak mu bylo doručeno. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynulo, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím daňového poradce v elektronické podobě do datové schránky. Obecně rozhodnutí doručované v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky by mělo být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Uznávaný elektronický podpis je podle zákona o elektronickém podpisu (§ 17) tvořen zaručeným elektronickým podpisem, k němuž je připojen kvalifikovaný certifikát. Dokument v elektronické podobě však může být převeden do listinné podoby jen tzv. konverzí dokumentu (ust. § 22 zákona o elektronických úkonech). Pokud si žalobce pouze vytiskl doručené rozhodnutí z datové schránky tak, jak tvrdí v podané žalobě, je zřejmé, že neprovedl konverzi dokumentu. Za této situace na vytištěném dokumentu nemohou být žalobcem požadované náležitosti. Žalobcem toliko vytištěné a předložené rozhodnutí tak nemůže dokládat jeho tvrzení, že mu žalovaným byla do datové schránky doručena písemnost bez zákonných náležitostí. Požádal-li by žalobce o konverzi dokumentu, byla by písemnost konvertována do ověřené podoby. Neučinil-li tak a nedostál-li tak žalobce postupu požadovaným zákonem o elektronických úkonech, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži správních orgánů. Z uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Ze všech uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili ve lhůtě do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl v řízení úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení

soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2013

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.